

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 80 0 P 085877 21 Rev
Dana, 26.07.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Š.Z., kćeri H. iz T., koju zastupa D.Ž., advokat iz B., protiv tuženih B.b. a.d. B. u stečaju, koju zastupa D.I., advokat iz B. i A.Z., kćeri O., iz J., nastanjena u V., radi utvrđenja i proglašenja nedopuštenosti izvršenja, vrijednost spora 31.000,00 KM, te po protivtužbi tužene-protivtužiteljice B.b. a.d. B. u stečaju, protiv tužiteljice-protivtužene Š.Z., radi utvrđenja ništavosti ugovora, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice-protivtužene protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 085877 21 Gž od 12.04.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.07.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 085877 20 P 3 od 01.12.2020. godine odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužiteljica svojim sredstvima sagradila te na taj način građenjem stekla pravo svojine i posjeda u dijelu 1/1 na porodično-stambenom objektu, prizemlje+potkrovlje, površine 142,77 m² koji je sagrađen na k.č. broj 3752/2 upisanoj u l.n. broj 2501 i zk. uložak broj 2457 k.o. J. 1, sve kako je navedeno u nalazu, mišljenju i skici snimanja vještaka geodetske struke S.M. iz B. od 17.09.2020. godine i vještaka građevinske struke M.I. iz B. od 05.10.2020. godine, koji nalazi, mišljenja i skice su sastavni dio ove presude, što bi tuženi bili dužni priznati i trpjeti da se tužiteljica bez njihovog daljeg znanja i pitanja po pravosnažnosti ove presude upiše kao posjednik predmetnog porodično-stambenog objekta sa 1/1 dijela u l.n. broj 2501 k.o. J.1, a u z.k. ulošku broj 2457 k.o. J. 1 kao vlasnik dvorišta površine 489 m² sa stambenom zgradom površine 142,77 m² sa 1/1 dijela, umjesto H.Z., kao i zahtjev da se proglasi nedopuštenim izvršenje na cijelim nekretninama tužiteljice u naravi dvorište sa porodično-stambenim objektom označenim kao k.č. broj 3752/2, upisanim u l.n. broj 2501 i z.k. uložak broj 2457 sve k.o. J. 1, što bi tužena B.b. a.d. B. u stečaju bila dužna priznati i trpjeti da se bez njenog daljeg znanja i pitanja obustavi izvršni postupak ukidanjem rješenja o dozvoli izvršenja i svih određenih izvršnih radnji po rješenju Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 Ip 082699 17 Ip 2 od 23.01.2017. godine i da se u teretnom listu „C“ zk. uložka broj 2457 k.o. J. 1 izbriše zabilježba izvršenja, sve u roku 30 dana od dana pravosnažnosti pod prijetnjom prinudnog izvršenja, te zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

Odbijen je i primarni protivtužbeni zahtjev tužene-protivtužiteljice B.b. a.d. B. u stečaju (u daljem tekstu: banka) za utvrđenje da je ništav ugovor o kupoprodaji nekretnina broj: OPU: ... od 24.07.2014. godine zaključen između prodavca H.Z. i kupca Š.Z., u dijelu koji se odnosi na promet nekretnina označenih kao k.č. 3752/2, šljivik, u naravi stambena zgrada površine 41 m² i dvorišta površine 448 m², upisane u List nepokretnosti 2501, k.o. J.1, te da se naloži Upravi B. PJ B. da stavi van snage rješenje o provedenoj promjeni broj: ... od 17.04.2015. godine kojim je izvršena promjena u katastarskom operatu za katastarsku opštinu J. 1, za nekretnine označene kao k.č.3752/2, šljivik, u naravi stambena zgrada površine 41 m² i dvorište površine 448 m², upisane u List nepokretnosti 2501, što bi protivtužena Š.Z. bila dužna trpiti, kao i zahtjev protivtužiteljice da joj protivtužena nadoknadi troškove postupka.

Usvojen je supsidijarni protivtužbeni zahtjev tužene-protivtužiteljice banke tako što je utvrđeno da je ugovor o kupoprodaji nekretnina broj OPU: ... od 24.07.2014. godine zaključen između H.Z., kao prodavca i protivtužene Š.Z., kao kupca, prividan ugovor, te da je njime prikriveno zaključenje ugovora o poklonu, te se isti ima smatrati ugovorom o poklonu nekretnina, pa je utvrđeno da je u dijelu koji se odnosi na promet nekretnina označenih kao k.č.3752/2, šljivik, u naravi stambena zgrada površine 41 m² i dvorište površine 448 m², upisane u List nepokretnosti 2501, k.o. J. 1, bez pravnog učinka prema protivtužiteljici B.b. ad B. u stečaju, do iznosa potrebnog za namirenje njenog potraživanja u izvršnom postupku Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Ip 082699 17 Ip 2, tj. do iznosa od 291.125.50 KM za zakonskom zateznom kamatom obračunatom na taj iznos počev od 16.11.2016. godine do isplate duga, troškova protesta mjenica u iznosu od 710,00 KM, kao i troškova tog izvršnog postupka po odluci suda, što je tužiteljica-protivtužena Š.Z. dužna da trpi i dopusti namirenje pomenutih potraživanja protivtužiteljice banke prodajom nekretnina označenih kao k.č. 3752/2, šljivik u naravi stambena zgrada površine 41 m² i dvorišta površine 448 m², upisane u List nepokretnosti 2501 k.o. J. 1, te je obavezana tužiteljica-protivtužena Š.Z. da tuženoj-protivtužiteljici banci naknadi troškove postupka u iznosu od 5.387,50 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 085877 21 Gž od 12.04.2021. godine žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda potvrđena (u pobijanom dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev i usvojen supsidijarni protivtužbeni zahtjev), te su odbijeni zahtjevi tužiteljice i tužene-protivtužiteljice banke za naknadu troškova postupka po žalbi.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužiteljica pobija drugostepenu presudu, (u dijelu kojim je odbijen tužbeni i usvojen protivtužbeni zahtjev), zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se drugostepena presuda u pobijanom dijelu preinači ili ukine i predmet u tom dijelu vrati istom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužena banka predlaže da se revizija kao neosnovana odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici po tužbi je zahtjev tužiteljice za utvrđenje prava vlasništva po osnovu građenja i za proglašenje nedopuštenosti izvršenja na cijelim nekretninama, označenim kao k.č. broj 3752/2, upisanim u list nepokretnosti broj 2501 i zk.ul. broj 2457 k.o. J. 1, uz obavezu da prvotuzena trpi da se bez njenog daljeg znanja i pitanja obustavi izvršni postupak i ukinu provedene radnje izvršenja po rješenju prvostepenog suda u predmetu broj 80 0 Ip 082699 17 Ip 2, te da se izbriše zabilježba tog izvršenja u navedenom zk. ulošku.

Predmet spora po protivtužbi banke je primarni zahtjev za utvrđivanje ništavosti ugovora o kupoprodaji od 24.07.2014. godine, koji je zaključen između tužiteljice i prvobitno tuženog

H.Z. koji je u međuvremenu umro i da se stavi van snage rješenje Uprave od 17.04.2015. godine, kojim je izvršena promjena u katastarskom operatu za k.o. J. 1 na predmetnim nekretninama, što je tužiteljica-protivtužena dužna trpiti, te supsidijarni zahtjev da se utvrdi da je ugovor o kupoprodaji nekretnina između tužiteljice i njenog oca H.Z. zaključen 24.07.2014. godine, prividan kupoprodajni ugovor, odnosno da se radi o ugovoru o pokonu, te da takav ugovor nema pravno dejstvo u odnosu na tuženu banku, do namirenje njenog potraživanja u gore pomenutom izvršnom postupku, u iznosu od 291.125,50 KM sa kamatom i troškovima postupka, te da je protivtužena Š.Z. dužna da trpi i dopusti namirenje pomenutih potraživanja tužene-protivtužiteljice na nekretninama koje su upisane u list nepokretnosti 2501 k.o. J. 1.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je po predlogu za izvršenje ovdje tužene banke protiv izvršenika H.Z. koji se vodi kod prvostepenog suda pod brojem 80 0 Ip 082699 17 Ip dana 17.01.2017. godine podnesen prijedlog za izvršenje na osnovu vjerodostojne isprave radi namirenja novčanog potraživanja u vrijednosti od 291.125,50 KM sa pripadajućim kamatama i troškovima postupka, po kojem je predmet izvršenja i predmetna nekretnina označena kao k.č. broj 3752/2 zv. Š. u naravi stambena zgrada, da je izvršni sud dana 23.01.2017. godine donio rješenje o izvršenju, da je tužiteljica kao treće lice uložila prigovor na rješenje o izvršenju ali izvršni sud nije odlučio o tom prigovoru niti je tužiteljicu zaključkom uputio da svoja prava ostvari u parnici, te da je izvršni sud odlučivao o prigovoru izvršenika njenog oca i tražioca izvršenja uputio na parnicu u kojoj je tražilac izvršenja ovdje tužena-protivtužiteljica uspjela, izvršni postupak je nastavljen, a kako je izvršenik u međuvremenu umro postupak izvršenja je nastavljen protiv nasljednika izvršenika; da su H.Z., kao prodavac i protivtužena Š.Z., kao kupac, dana 24.07.2014. godine zaključili ugovor o kupoprodaji nekretnina broj OPU: ... čiji su predmet, između ostalih, i nekretnine označene kao k.č. 3752/2, Š., u naravi stambena zgrada površine 41 m² i dvorište površine 448 m², upisane u List nepokretnosti 2501, k.o. J. 1, koje su na osnovu rješenja o provedbenoj promjeni Uprave B. PJ B. od 17.04.2015. godine u katastru upisane na tužiteljicu u listu nepokretnosti 2501 k.o. J. 1; da tužiteljica nije upisana na osnovu navedenog ugovora u zk.ul. broj 2457 k.o. J., već je kao njihov vlasnik i dalje upisan H. Z. sa dijelom 1/1, što među strankama i nije sporno, i da je 11.08.2017. godine upisana zabilježba izvršenja na tim nepokretnostima u „A“ listu po prijedlogu tražioca izvršenja banke u likvidaciji; da rješenjem o nasljeđivanju broj 80 0 O 098301 18 O broj UPP-204/18 od 29.08.2018. godine u ostavinskom postupku iza H.Z., ova katastarska čestica koja je predmet spora upisana u zk.ul. broj 2457 k.o. J., nije predmet nasljeđivanja, da je tokom ovog postupku tužiteljica podnijela prijedlog za donošenje dopunskog rješenja o nasljeđivanju 24.06.2020. godine, ali da do okončanja ovog postupka nema dokaza da je doneseno dopunsko rješenje o nasljeđivanju; da iz nalaza vještaka geometra S.M. proizlazi da je k.č. 3752/2 zv. Š. stambena zgrada površine 41 m² i dvorište površine 448 m² u zemljišnoj knjizi upisana u zk. ul. 2457 k.o. J. 1, na H.Z. sinu H. sa 1/1 dijela, te da su iste nekretnine upisane u katastarskoj evidenciji u List nepokretnosti 2501 k.o. J. 1 na Š.Z., kći H., sa 1/1 dijela na temelju kupoprodajnog ugovora od 24.07.2014. godine i da nije izvršeno izlaganje predmetnih nekretnina; da je prema nalazu vještaka građevinske struke M.I., prema izjavama stranaka, stari objekat površine 41 m² izgrađen 1980. godine i da je vještak njegovu vrijednost procijenio na iznos od 7.140,00 KM, te da sada postojeći objekat na spornom zemljištu koji je dovršen 2015. godine ima površinu od 100 m² i da njegova vrijednost iznosi 62.582,00 KM, odnosno da razlika njihove vrijednosti iznosi 55.442,00 KM; da je tužena A.Z., majka tužiteljice, priznala tužbeni zahtjev i izjavila da je tužiteljica od svog oca „dobila“ navedenu parcelu, nakon toga se ispravila i navela da je istu kupila pa je na već postojeći objekat vršila „nadogradnju“; da iz izjava saslušanih svjedoka A.K. i A.S. proizlazi da je nadogradnju spornog objekta 2015. godine vršio sam vlasnik parcele H.Z. koji je od njih naručivao posao i sam ih lično plaćao kao majstore, te da im nije poznato

da mu je kćerka (tužiteljica) za to slala novac, te su naveli da je H. dobio od opštine vaučere nakon poplave iz 2014. godine za koje je kupovao građevinski materijal za izgradnju spornog objekta.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da tužena banka, koja nije vlasnik spornog zemljišta, nije ni legitimisana u odnosu na tužbu za utvrđivanje prava svojine na tom zemljištu građenjem, da tužiteljica nema dokaza da je ona gradila, odnosno da je građenjem na tuđem zemljištu stekla pravo svojine na spornom objektu, te da nisu ispunjeni uslovi za sticanje svojine na nekretninama građenjem koje predviđa odredba člana 59. stav 4. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“, broj 124/08, 03/09, 58/09, 95/11, 65/15 i 107/19, u daljem tekstu: ZSP), slijedom čega nije osnovan ni njen zahtjev za nedopuštenost izvršenja u predmetu prvostepenog suda broj 80 0 Ip 082699 17 Ip 2 na nekretninama koje nisu njeno vlasništvo, u smislu odredbi članova 51. i 53. stav 2. Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 59/03 do 66/18, u daljem tekstu: ZIP).

U odnosu na priznanje tužbenog zahtjeva drugotužene A.Z. smatra da ono nema pravni značaj budući da ova tužena nije pasivno legitimisana u ovoj pravnoj stvari jer, iako jeste zakonski nasljednik nije naslijedila spornu nekretninu od ostavioca H.Z., što proizilazi iz rješenja o nasljeđivanju iza ostavioca H.Z. od 29.08.2018. godine, niti je upisana kao vlasnik ili posjednik ovih nekretnina, tako da ona i kad bi se usvojio tužbeni zahtjev ne može ništa da trpi.

Prvostepeni sud smatra da je neosnovan primarni protivtužbeni zahtjev tužene-protivtužiteljice banke za utvrđivanje ništavosti ugovora o kupoprodaji nekretnina koje je zaključila tužiteljica sa svojim ocem 24.07.2014. godine, temeljem kojeg je na osnovu rješenja od 17.04.2015. godine u katastru predmetna katastarska čestica uknjižena na tužiteljicu i upisana u listu nepokretnosti 2501 k.o. J.1, iz razloga što se iz navoda protivtužbe ne vidi pravni interes protivtužiteljice za postavljanje takvog zahtjeva.

U odnosu na supsidijarni protivtužbeni zahtjev tužene-protivtužiteljice banke prvostepeni sud nalazi da je osnovan, jer sporna parcela jeste bila predmet raspolaganja i to samo po posjedovnom stanju, ali u ugovoru nije naveden ZK uložak u kojem je upisan prodavac iako je on bio njihov vlasnik sa 1/1 dijela, slijedom čega zaključuje da prodavac nije dostavio notaru validnu zemljišno-knjižnu dokumentaciju kako bi tužiteljici kao svojoj kćerki otuđio pravo svojine na predmetnoj katastarskoj čestici, iz kojih razloga ovaj ugovor o kupoprodaji, iako notarski obrađen nije bio podoban za uknjižbu u zemljišnim knjigama, pa tužiteljica nije upisana kao vlasnik nekretnina na osnovu tog ugovora u zk.ul. 2457 k.o. J.1, što među strankama i nije sporno, već je kao njihov vlasnik i dalje upisan H.Z. sa dijelom 1/1, te da rješenjem o nasljeđivanju broj 80 0 O 098301 18 O broj UPP-... od 29.08.2018. godine, ova katastarska čestica koja je predmet spora, a upisana u zk.ul. broj 2457 k.o. J. 1 nije predmet nasljeđivanja, pa prvostepeni sud zaključuje da je kupoprodajni ugovor bio prividan u smislu člana 66. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“ broj 29/78 do 57/89 i „Sl. glasnik RS“ broj 17/93 do 74/04, u daljem tekstu: ZOO), te da je motiv i namjera H.Z. bio da izbjegne izvršenje naplate dospjelog duga ovdje tuženoj-protivtužiteljici, te je navodno nekretnine prodao svojoj kćerki za iznos od 20.000,00 KM zaključujući ugovor o kupoprodaji, a radilo se o poklonu.

Budući da je ugovor o kupoprodaji nekretnina zaključen 24.07.2014. godine između H.Z. i tužene Š.Z. kao prividan ugovor i da se radilo o poklonu, a da je protivtužba tužene-protivtužiteljice podnesena 29.05.2017. godine, zaključuje da nije protekao rok od 3 godine, pa je prema odredbi člana 285. ZOO blagovremena protivtužba za pobijanje dužnikovih pravnih radnji protiv tužiteljice kao trećeg lica u čiju korist je zaključena pobijana radnja, a ovaj protivtužbeni zahtjev osnovan, shodno odredbama članova 285. 281. i 283. ZOO.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužiteljice, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja i pravni stav prvostepenog suda, te je žalbu odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Osporena odluka je pravilna i zakonita.

Prema odredbi člana 59. stav 1. ZSP zgrada koju neko sagradi na tuđem zemljištu pripada vlasniku zemljišta, a prema stavu 4. toga člana ako je vlasnik zemljišta znao za građenje, a nije se bez odlaganja protivio daljoj gradnji, savjesnom graditelju pripada zgrada sa zemljištem koje je potrebno za njenu redovnu upotrebu, a prijašnji vlasnik zemljišta ima pravo da zahtijeva samo naknadu u visini tržišne vrijednosti zemljišta, koja se određuje prema stanju zemljišta prije građenja, prema cijenama u vrijeme donošenja odluke suda.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnoj pravnoj stvari, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), proizlazi da je tužiteljica u svrhu dokazivanja sticanja prava vlasništva na spornim nekretninama građenjem izvela dokaze saslušanjem drugotužene A.Z. iz čije izjave proizlazi da je tužiteljica od svog oca „dobila“ navedenu parcelu, odnosno da je istu kupila, pa je na već postojeći objekat vršila „nadogradnju“, te saslušanjem svjedoka A.K. i A.S. iz čijih iskaza proizlazi da je nadogradnju tog objekta 2015. godine vršio sam vlasnik parcele H.Z. koji je od njih naručivao posao i sam ih lično plaćao kao radnike, kojima uopšte nije poznato da mu je kćerka (tužiteljica) slala novac, a naveli su da je H. dobio od opštine vaučere nakon poplave 2014. godine za koje je kupovao građevinski materijal za izgradnju spornog objekta.

Kod takvog stanja stvari, suprotno tvrdnji revidentice, pravilan je zaključak nižestepeni sudova da tužena banka, koja nije vlasnik spornog zemljišta, nije ni legitimisana u odnosu na tužbu za utvrđivanje prava svojine na spornim nekretninama građenjem, kao i da tužiteljica nije dokazala da je ona nadogradila sporni objekat, odnosno da je građenjem na tuđem zemljištu stekla pravo svojine na spornom objektu, te da stoga nisu ispunjeni uslovi za sticanje svojine na nekretninama građenjem koje predviđa odredba člana 59. stav 4. ZSP. Slijedom toga pravilan je i stav nižestepeni sudova da je neosnovan i njen zahtjev za upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama po tom pravnom osnovu u zemljišnu knjigu na temelju presude, u odnosu na obe tužene. I tužbeni zahtjev da se izvršenje na spornim nekretninama proglašeno nedopuštenim je pravilno odbijen iz razloga što za njegovo usvajanje nisu ispunjeni uslovi iz odredbi članova 51. do 53. ZIP. Nižestepeni sudovi su za odluke o odbijanju tužbenog zahtjeva dali valjane i jasne razloge, koje u potpunosti kao pravilne prihvata i ovaj sud.

U odnosu na protivtužbu u ovom revizionom postupku predmet pobijanja je samo odluka o usvajanju supsidijarnog protivtužbenog zahtjeva.

Prema odredbi člana 66. ZOO prividan ugovor nema dejstva među ugovornim stranama (stav 1.), ali, ako on prikriva neki drugi ugovor, taj drugi važi ako su ispunjeni uslovi za njegovu pravnu valjanost (stav 2.).

Iz stanja spisa u ovoj parnici proizlazi da je ugovor o kupoprodaji nekretnina broj OPU-... od 24.07.2014. godine u odnosu na spornu parcelu sa kućom od 41 m² zaključen samo po podacima iz katastra nekretnina iako je H.Z. bio upisan u zemljišnu knjigu kao njihov isključivi vlasnik, te da je parcela označena kao k.č. broj 2947 bila upisana u zk.ul. broj 2457 k.o. J.1, u čijem su teretnom listu bile upisane dvije hipoteke u korist tužene banke i da je pomenuta

parcela bila predmet izvršenja u izvršnom postupku vođenom pred prvostepenim sudom po rješenju o izvršenju broj 80 0 I 041753 12 I od 11.09.2012. godine, koji u vrijeme zaključenja tog ugovora još uvijek nije bio okončan, te da je 26.11.2014. godine u navedenom izvršnom postupku rješenjem o dosudi tuženoj banci koja je bila tražilac izvršenja kao kupcu dosuđena navedena parcela, pa je rješenjem Uprave dozvoljen otpis te parcele iz zk.ul. 2457, te upis u novoformirani zk.ul. 5532 iste katastarske opštine, a u zk.ul. broj 2457 k.o. J. 1 ostala je parcela koja je predmet ovog spora broj 3752/2 upisana kao vlasništvo H.Z. Majka tužiteljice A.Z. saslušana u ovom postupku izjavila je da je tužiteljica od svog oca dobila spornu parcelu, odnosno da je istu kupila.

Imajući u vidu naprijed navedeno pravilno nižestepeni sudovi zaključuju da je kupoprodajni ugovor od 24.07.2014. godine bio prividan, te da su motiv i namjera H. Z. bili da izbjegne izvršenje naplate dospjelog duga ovdje tuženoj-protivtužiteljici banci, tako da je navodno nekretnine prodao svojoj kćerki za iznos od 20.000,00 KM, zaključujući ugovor o kupoprodaji, ali da se saglasno odredbi člana 66. stav 2. ZOO radilo o ugovoru o poklonu.

Budući da se po predlogu za izvršenje ovdje tužene banke protiv izvršenika H.Z. vodi izvršni postupak kod prvostepenog suda pod brojem 80 0 Ip 082699 17 Ip radi namirenja novčanog potraživanja u vrijednosti od 291.125,50 KM sa sporednim traženjima, u kojem je predmet izvršenja i predmetna nekretnina označena kao k.č. broj 3752/2 zv. Š. u naravi stambena zgrada, da je izvršni sud dana 23.01.2017. godine donio rješenje o izvršenju, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da je protivtužba tužene banke od 29.05.2017. godine blagovremena prema članu 285. ZOO, a tužbeni zahtjev osnovan saglasno odredbama članova 281. i 283. ZOO.

Slijedom toga, drugostepeni sud je, suprotno tvrdnji revidenta, pravilno zaključio da tužiteljica izvedenim dokazima nije dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva, a da je protivtužiteljica dokazala osnovanost supsidijarnog protivtužbenog zahtjeva, pa su neosnovani svi revizionni navodi da je prilikom donošenja pobijane odluke pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Razloge nižestepenih sudova za odluku o tužbenom zahtjevu i odluku o protivtužbenom zahtjevu u pobijanom dijelu, u potpunosti kao pravilne prihvata i ovaj sud, pa su neosnovani i ostali revizionni navodi kojima se osporava pravilnost drugostepene presude u tom dijelu.

Imajući u vidu naprijed navedeno neosnovano je pozivanje revidenta da je pobijana odluka zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz članova 17. i 74. ZPP koje bi bile od uticaja na njenu pravilnost i zakonitost.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpisivanja ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić